

[Poul H. Møller]

Vi mener, at Danmark i udlandet har et godt renommé, at det danske samfund bliver betragtet som et ordentligt samfund, som har regler og sikkerhedsbestemmelser på mange områder, f. eks. kan man tænke på SAS, som jo godt nok ikke alene er dansk, men skandinavisk. De sikkerhedsbestemmelser, man har i dette flyveselskab, er vist nok nogle af de strengeste, man har overhovedet, og jeg tvivler da ikke på, at hvis et SAS-fly i udenlandsk lufthavn kommer i vanskeligheder, er det næppe det pågældende lands flyveregler og sikkerhedsregler, luftkaptajnen tænker på, men han har selvfølgelig sine sikkerhedsregler herhjemme fra, som han vil tage udgangspunkt i for at træffe den rette disposition i dette tilfælde.

Jeg mener også, det ville være ulykkeligt, hvis der skulle ske en større, alvorligere ulykke på en dansk boreplatform i andre nationers søterritorium, at det så bagefter skulle vise sig, at årsagen til ulykken var manglende eller mangelfulde sikkerhedsbestemmelser på boreplatformen. Det ville være meget ulykkeligt og ville ikke tjene os til ære. Derfor finder vi, at det lovforslag, som energiministeren nu har fremsat, og hvoraf det fremgår, at man i udlandet har sikkerhedsbestemmelser, som forekommer åbenbart utilfredsstillende, er på så lavt et niveau, at vi ikke mener at kunne forsvare det; det er i sådanne tilfælde og ikke i al almindelighed, man må kunne gøre denne lov gældende, og ud fra dette kan vi altså heller ikke støtte det ændringsforslag, som er stillet af venstre, konservative og fremskridtspartiet vedrørende § 2, stk. 2.

Jeg må erkende, at hele dette område skal man være lidt af en ekspert for at kunne vurdere, og vi har da heller ikke kunnet vurdere, hvorvidt de enkelte ændringsforslag gør større eller mindre nytte. Derfor kan vi heller ikke stemme for de øvrige ændringsforslag, men vil stemme for lovforslaget som helhed.

Mølgaard (DR):

Jeg skal forskåne de tilstedeværende medlemmer af folketinget for at høre mig synge; jeg vil nøjes med at citere en digter, som skrev om »Du danskes vej til ros og magt, sortladne hav« og så som vendelbo konstatere, at jeg nu er glad for, at der træffes foranstaltninger til sikring af, at Vesterhavet ikke bliver for sortladent igen.

Det er klart, at der både er miljømæssige og arbejdsmiljømæssige hensyn at tage, og der er sikkerhedshensyn, der i høj grad gør det påkrævet, at man træffer foranstaltninger imod den ene og den anden form for ulykker på havanlæg.

Men jeg må til gengæld sige, at vi føler os temmelig tøvede over for, om ikke kravet om offentlig indsigt er for overdrevet i dette lovforslag. Vi føler egentlig ikke, at der foreligger en tilstrækkelig dokumentation for behovene, og vi mener heller ikke, at der er nogen dokumentation for behovet for at lovgive vedrørende havanlæg, der befinder sig på udenlandsk territorium.

Alt i alt må jeg sige, at vi har konkluderet, at vi vil stemme for samtlige ændringsforslag, bortset fra nr. 4, 14, 15, 16, 19 og 20.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Jeg beklager, at jeg kom lidt hæslende på talertolen før. Jeg var lige kommet hjem fra Venedig en halv time før, og jeg glemte faktisk de to vigtigste ting.

Det første er ændringsforslaget om, at § 2, stk. 2, udgår. Det står meget, meget tydeligt i bemærkningerne, men bør absolut understreges her. Det er helt forkert, at ministeren i princippet kan bringe dansk indregistrerede flytbare platforme på fremmed område under dansk offentligretlig lovgivning, og det skal understreges, at hvis ikke dette ændringsforslag bliver vedtaget, er det en af de væsentligste årsager til, at vi formentlig går imod loven.

Det andet er hele sagen omkring kontrol- len med havanlæg og administrationslokaler. Her har vi stillet 3 ændringsforslag, og vi er langt fra tilfredse med de besvarelser, vi har fået omkring adgangen til administrationslokaler under blow out'et på Vagnfeltet. Så er vi meget mere tilfredse med det svar, vi har fået fra bevillingshaverne i et brev, dateret den 19. maj, hvori der er en logbog, som helt klart siger, hvorledes forbindelsen mellem det daværende handelsministerium og bevillingshaverne har været, og der kan ikke være nogen tvivl om, at den bevillingshaver, der har et havanlæg i gang, hvis der måtte ske en ulykke, selvfølgelig vil være den, der er aller-aller-allermost interesseret i, at et uheld bekæmpes på bedste måde, og samtidig være